ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6053

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΥΠΟ ΤΟΥ Τ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΠΑΝΑΓ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

ΔΡΙΜΥ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΥΡΦΕΤΟΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΜΑΣ ΕΠΑΝΕΦΕΡΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΡΙΚΟΥΠΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ

ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΛΗΘΗ Η Ε. Ρ. Ε. ΔΙΑ ΝΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΡΑΓΙΚΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Π. Πιπινέλης εἰς μακρὰς δηλώσεις του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀφοῦ ὑποστηρίζη ὅτι τὸ κυβερνῶν συγκρότημα, «ἄθροισμα δημοσίως ἀλληλοϋπονομευομένων ὑπουργῶν», προσέθεσεν, ὅτι ἡ ΕΡΕ θὰ κληθῇ συντόμως νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν τραγικὴν αὐτὴν κληρονομίαν.

Ὁ κ. Πιπινέλης μὲ αὐστηρὰν φρασεολογίαν κατηγορεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ ὡς συρφετὸν πάσης φύσεως κομματικῶν δυνάμεων.

«Μᾶς ἐπανέφερε, προσθέτει, εἰς τὴν προτρικουπικὴν ἐποχὴν καὶ ἡ πολιτικὴ χρεωκοπία κρούει τὰς θύρας τῶν κυβερνώντων.

Τὰ στελέχη τῆς Ε. Κ., προσέθεσεν, ἀναζητοῦν διεξόδους, ἀλλὰ ἡ «εἰρηνικὴ ἐπανάστασις» δὲν ἔχει ἄλλο περιεχόμενον, παρὰ τὴν ἔφοδον τῶν θεσιθηρῶν πρὸς διανομὴν τῆς κομματικῆς λείας.

Ἡ Κυβέρνησις, καταλήγει, κατέστησε τὸν κομμουνισμὸν ἀπειλητικὸν καὶ ἰσχυρότερον. Περιέπλεξεν ἔτι μᾶλλον τὸν Κυπριακόν, ὁδηγήσασα ἡμᾶς εἰς τὰ πρόθυρα ἑνὸς πολέμου».

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Νέον ἐλιγμὸν ἐξουδετερώσεως τῶν ἀνταρτῶν κ. κ. Τσιριμώκου καὶ Παπαπολίτη ἐπιχειρεῖ ὁ κ. Παπανδρέου, πρὸς ὑποτροπὴν τῶν διαγραφομένων, ὡς ἀμέσων, ἐν ὄψει τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς, κινδύνων καταψηφίσεως τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ ἱδρύσεως ἀνεξαρτήτου κόμματος ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Κέντρου. Οὕτω, μετὰ τὴν πληροφορίαν, ὅτι «ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους» θὰ προχωρήσῃ εἰς ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄνοιξιν, ὁ κ. Παπανδρέου διωχέτευσε σήμερον ἄλλας πληροφορίας, ὅτι «θὰ προχωρήσῃ ἐπίσης εἰς τὴν δημιουργίαν δημοκρατικῆς ὀργανώσεως τῆς βάσεως τῆς Ε. Κ.». Διὰ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν — περὶ ἀνασχηματισμοῦ καὶ ἐκδημοκρατισμοῦ — ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπιχειρεῖ νὰ συγκαλύψῃ τὰς πραγματικὰς προθέσεις του καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὡς προσανατολιζόμενος πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς διττῆς ἀξιώσεως τῶν ἀνταρτῶν περὶ εὐρυτάτου ἀνασχηματισμοῦ καὶ ἐκδημοκρατισμοῦ τοῦ κόμματος.

Ο ΠΑΠΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΟΠΩΣ ΤΑ ΟΠΛΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΟΥΝ ΕΙΣ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΟΤΡΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΟΝΤΕ ΚΑΣΣΙΝΟ, 24.— Ἡ Πάπας Παῦλος ὁ ΣΤ' ἐδεήθη σήμερον ὑπὲρ εἰρήνης, πίστεως καὶ ἑνότητος διὰ τὸν κόσμον καὶ ἀνεκήρυξεν τὸν Ἅγιον Βενέδικτον ὡς προστάτην τῆς Εὐρώπης, κατὰ τελετὴν εἰς τὸ ἀνεγερθὲν νέον Ἀββαεῖον εἰς Μόντε Κασσῖνο.

Ὁ Ποντίφηξ ὑπεγράμμισεν ὅτι «δεόμενοι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, προβαίνομεν εἰς συμβολικὴν ἐνέργειαν, ἐπιθυμοῦντες νὰ σημειώσωμεν τὸν ἐπίλογον τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου καὶ ὅλων τῶν πολέμων». Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εἶπεν ὁ ποντίφηξ, ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως τὰ τείχη καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα μεταβληθοῦν εἰς εἰρηνικὰ ἐργαλεῖα καὶ ἄροτρα.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ Κ. ΜΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προβλέπει δοκιμασίαν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΕΞΕΘΕΣΑΝ ΤΟ ΠΙΣΤΟΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

Χθὲς τὸ πρωῒ ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Γ. Μαῦρος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Καλαμαριώτη καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Τραπέζης κ. Κυριαζίδη, ἐπεσκέφθη τὰς νέας κτιριακὰς ἐγκαταστάσεις (Ε' καὶ ΣΤ' ἐργοστασίων) τῆς Πειραιαικῆς — Πατραϊκῆς. Τοὺς ἀνωτέρω ἐπισήμους ἐπισκέπτας ὑπεδέχθη καὶ ἐξεναγησεν ὁ πρὸς τοῦτο ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα γενικὸς διευθυντὴς τῆς «Πειραιαικῆς — Πατραϊκῆς» κ. Χριστόφ. Κατσάμπας καὶ ὁ διευθυντὴς τεχνικὸς σύμβουλος κ. Θεοδ. Στράτος.

Ὁμοίως ὁ κ. Μαῦρος ἐπεσκέφθη καὶ τὸ ἐργοστάσιον «Πυρέλλι Ἑλλάς» καὶ ἤκουσε τὰς ἀπόψεις τῶν ἐμπλοδίων διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς βιομηχανικῆς αὐτῆς μονάδος, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ κράτος δὲν ἐπέδειξε τὴν δέουσαν ἀντίληψιν.

Ἐν μεσημβρίᾳ, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης, ὁ κ. διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς ἐδέχθη ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξέθεσαν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος τῆς οἰκονομίας τῶν Πατρῶν.

Οὕτω, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Νίκος Βέτσος ἀνεφέρθη ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὸ πιστοδοτικόν. Ἡ χρηματοδότησις, ἐτόνισεν ὁ κ. Βέτσος, ὑπῆρξε φειδωλὴ μὲ ἐπιπτώσεις εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ νὰ δίδωται πιστώσεις, διότι ἡ ἀγορὰ τῶν Πατρῶν εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον ὑγιεῖς.

Τὸν κ. Μαῦρον ἐπεσκέφθη ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνέπτυξε τὰ αὐτὰ θέματα καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ κλάδου.

Ὁ κ. Νικ. Σοφῆς, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Β.Ε. Πατρῶν, συνεζήτησε μετὰ τοῦ κ. Μαύρου τὸ σταφιδικὸν καὶ ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις τῶν ἐξαγωγέων, ἵνα ἐπιτευχθοῦν μεγαλύτεραι καὶ ἀσφαλεῖς τοποθετήσεις σταφιδοκάρπου εἰς τὰς διαφόρους ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ κ. Γεώργ. Πανταζῆς, πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔδωσεν εἰς τὸν κ. Μαῦρον πλήρη εἰκόνα τῆς σήμερον κρατούσης εἰς τὸν λιμένα καταστάσεως καὶ τὰς προοπτικὰς ἐξελίξεώς του. Ὁμοίως ὁ κ. Γ. Πανταζῆς, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐξέθεσεν αἰτήματα τοῦ κλάδου.

Διὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν εἰς τὸν κλάδον τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς βιομηχανίας καὶ τὰ αἰτήματα ταύτης ὡμίλησε πρὸς τὸν κ. Μαῦρον ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων κ. Ἀλέκος Ἀντωνόπουλος, ζητήσας τὴν συμπαράστασιν τῆς Τραπέζης εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν Βιομηχάνων νὰ ἐπεκτείνουν τὰς ἐργασίας των.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς βιδάφοροι ἄλλοι παράγοντες τῶν Πατρῶν.

Τὸν κ. Μαῦρον ἐπεσκέφθη ἐπίσης ἀντιπροσωπεία τῶν ἀπαλλήλων τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος καὶ ἀνέπτυξε πρὸς αὐτὸν τὰ αἰτήματα τῆς τάξεως.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Μαῦρος εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν θὰ διέλθῃ δοκιμασίαν ἡ οἰκονομία καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνταθῇ ἡ προσήλωσις πρὸς τὸ καθῆκον, ἵνα μὴ αἱ δυσχέρειαι ἀνακόψουν τὴν ἄνοδον καὶ τὴν πρόοδον τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. Μαῦρος τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας ἀνεχώρησεν, ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας.

ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑ

ΜΕ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΕΛΗΞΕΝ Η 18Η ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟ 1968 ΕΙΣ ΜΕΞΙΚΟΝ

Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΡΩΤΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΑΝΕΠΙΣΗΜΟΝ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΤΟΚΙΟ, 24.— Πυροτεχνήματα κατηύγαζον τὸν οὐρανὸν ὑπεράνω τοῦ τεραστίου Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου κατὰ τὴν σημερινὴν μεγαλειώδη τελετὴν λήξεως τῆς 18ης Ὀλυμπιάδος, ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη διοργανωθεῖσα εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἡ πλέον ἐπιτυχὴς πάσης προηγουμένης Ὀλυμπιάδος.

Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετὴν εἰς τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον ἦτο κατάμεστον ὑπὸ 75.000 θεατῶν, παρ' ὅλον τὸν νεφοσκεπῆ οὐρανὸν καὶ τὸν ψυχρὸν πνέοντα ἄνεμον.

Καθ' ὡρισμένας στιγμὰς τῆς τελετῆς, ἡ ὁποία διήρκεσε μίαν ὥραν, σύντομοι βροχαὶ ὑπεχρέωσαν πολλὰς χιλιάδας ἐκ τῶν παρισταμένων θεατῶν νὰ ἀνοίξουν τὰς πολυχρώμους ὀμβρέλας των.

Τὴν ἐπίσημον λῆξιν τῶν ἀγώνων ἐκήρυξεν ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς κ. Μπροντέϊζ, ὅστις εἶπε:

«Προσφέρω πρὸς τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα, τὸν λαὸν τῆς Ἰαπωνίας, τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τοῦ Τόκιο καὶ τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀγώνων τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας. Κηρύσσω τοὺς ἀγῶνας τῆς 18ης Ὀλυμπιάδος λήξαντας καὶ συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν καλῶ τὴν νεολαίαν ὅλων τῶν χωρῶν νὰ συγκεντρωθῇ ἐκ νέου τέσσαρα ἔτη ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Μεξικοῦ, ἵνα συνεορτάσωμεν ἐκεῖ τοὺς ἀγῶνας τῆς 19ης Ὀλυμπιάδος. Εἴθε μὲ τὴν ἐπίδειξιν πνεύματος καλῆς θελήσεως, αἰσιοδοξίας καὶ συμπνοίας, ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα νὰ μεταφερθῇ μὲ μεγαλύτερον εἰσέτι ζῆλον, τόλμην καὶ τιμὴν διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ μέσου τῶν αἰώνων».

Εὐθὺς ὡς ἐτερμάτισε τὸν λόγον του ὁ κ. Μπροντέϊζ, τὸ στάδιον ἐβυθίσθη σχεδὸν εἰς τὸ σκότος, φωτιζόμενον μόνον ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν φώτων τῶν ἱστῶν τῶν σημαιῶν καὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς φλογός.

Αἱ στρατιωτικαὶ μουσικαὶ ἀνέκρουσαν τὸν Ὀλυμπιακὸν Ὕμνον. Ὀλίγα δευτερόλεπτα βραδύτερον ἡ ὀλυμπιακὴ φλὸξ ἐσβέσθη καὶ ἐνεφανίσθησαν ὑπεράνω τοῦ σταδίου εἰς μίαν γραφικὴν παρέλασιν πολύχρωμα κινούμενα καὶ ἀναβοσβύνοντα φῶτα ἀπὸ ὑπεριπτάμενα τοῦ χώρου ἀεροπλάνα τῆς Ἰαπωνικῆς ἀεροπορίας.

Τὴν ὑποσταλεῖσαν ὀλυμπιακὴν σημαίαν μετέφερον μὲ ζωηρὸν βῆμα 8 Ἰάπωνες ναῦται ἐκτὸς τοῦ σταδίου. Μεγάλη χορωδία νεαρῶν Ἰαπωνίδων ἔψαλλε ἐν συνεχείᾳ τὸ ἆσμα «Ὕμνον λάγκ Ζάϊν», τὸ ὁποῖον καίτοι ἄγνωστον ξενικὸν συμβολίζει διεθνῶς πλέον ὡς μουσικὸς σκοπὸς, τὰ αἰσθήματα ἑνὸς θερμοῦ ἀποχαιρετισμοῦ.

Εἰς τὸν γιγαντιαῖον πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγώνων ἀνεγράφη μὲ φωτεινὰ γράμματα ἡ ἀκόλουθος φράσις:

«Θὰ συναντηθῶμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν Πόλην τοῦ Μεξικοῦ τὸ 1968».

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς Ὕμνος ἀνεκρούσθη πρῶτος καὶ πρῶτος παρήλασε μεταξὺ τῶν σημαιοφόρων ὁ Ἕλλην ἱστιοπλόος Κουλιγκᾶς.

Η ΠΛΗΡΗΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΚΙΟ, 24.— Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ, ἡ πλήρης γενικὴ βαθμολογία (ἀνεπίσημος) τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σοβ. Ἕνωσις 607 5)6, ΗΠΑ 581 5)6, Γερμανία 337½, Ἰαπωνία 234½, Ἰταλία 185, Οὐγγαρία 175½, Βρετανία 136, Αὐστραλία 126½, Τσεχοσλοβακία 101, Γαλλία 97, Ρουμανία 93½, Ὁλλανδία 70, Σουηδία 68½, Βουλγαρία 65½, Φινλανδία 39½, Δανία 38, Ν. Ζηλανδία 38, Τουρκία 38, Καναδᾶς καὶ Ἑλβετία 37, Ν. Κορέα 23 5)6 Βέλγιον 19 5)6, Περσία 17 1)3, Ἀργεντινὴ 14, Τρινιντὰτ 13, Ἰαμαϊκὴ 12, Αἰθιοπία 10, Ἰνδία 10.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν διεξαγωγὴν τοῦ τελευταίου ἀγωνίσματος τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀγὼν ἱππασίας ἀνδρῶν (ἀτομικός) ἡ Γαλλία ἐπέτυχε νὰ κατακτήσῃ τὸ πρῶτον χρυσοῦν μετάλλιον διὰ τοῦ ἐξαιρέτου ἱππέως Ντοριολά.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ ὁμαδικὸν ἀγώνισμα τοῦ ἰδίου ἀγωνίσματος, ἡ κατάταξις διεμορφώθη ὡς ἑξῆς:

1) Γερμανία, 2) Ἰταλία, 3) Ἀργεντινή, 4) Γαλλία, 5) Βρετανία, 6) ΗΠΑ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΕ;

Εἶναι σούρουπο. Μιὰ μακρυνὴ ἀνταύγεια ἀπὸ ἡλιοβασίλεμα ἀργοπορεῖ ἀκόμα στὸν ὁρίζοντα. Ἡ ζωὴ ἔχει προχωρήσει μὲ μεγάλα βήματα ἀπὸ τότε... Καὶ ὁ χρόνος ἔχει ἀφήσει ἀποτυπωμένη τὴ σκληρότητά του στὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ γυρίζει ἀπὸ μακρυά. Γραμμὲς βαθειὲς αὐλακώνουν τὸ πρόσωπό του... εἶναι σχεδὸν γέρος. Γκρίζα μαλλιά, μάγουλα σκαμμένα, δέρμα πλαδαρό, χέρια δουλεμένα. Μόνον τὸ ἡλιοβασίλεμα εἶναι τὸ ἴδιο. Θυμᾶται τὸ βουνὸ... πὼς τὸ λένε.... Παλεύει νὰ ξεσκαλίση τὴ μνήμη του. Τὸν κόλπο, ὅμως, τρύπιον τὸν θυμᾶται... εἶναι ὁ ἴδιος ποὺ φυγάδευε τὰ ὄνειρά του.... Σκέπτεται τὰ παληὰ... τὰ χρόνια ποὺ ἦταν γεμάτα ἀπὸ πόθους. Σκέπτεται πὼς τοῦτο τὸ λιμάνι μὲ τὶς κόκκινες ἀνταύγειες εἶχε ρυθμίσει ἕνα σωρὸ προσδοκίες του. Ἀποκαμωμένος, ἀζέι τὸ χέρι του στὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ καθησυχάση τὶς σκέψεις του. Τί ποῦ μένει ἀπὸ τοὺς πόθους του; Τὸ χωριό του. Καὶ πάνω σ' αὐτὸ ὑποτάσσει τοὺς παλμούς του καὶ ἡμερεύει τὴν καρδιά του. Μέχρι τώρα ἔζησε ψυχρά, ὑπολογιστικά, γιὰ νὰ φθάση τοῦτη τὴ στιγμὴ στὸ ἡλιοβασίλεμα αὐτό, χωρὶς ὄνειρα καὶ χωρὶς νειᾶτα. Μέσα σὲ τοῦτη τὴν πύρινη δύση, ποὺ ἡ γῆ σέρνει τὴ σπερνὴ συλλογή της καὶ τὸν τελευταῖο ἀποχαιρετισμό της ὁλόγυρα, αὐτὸς βρίσκεται μόνος καὶ κουρασμένος, προσδοκώντας νὰ βρῇ τὴ γαλήνη στὴ μονοκύτταρη ζωὴ τοῦ χωριοῦ του.

Μὰ κι' ἐκεῖ σίγουρα ὅλα θ' ἀλλαξαν. Ὁ πατέρας του δὲ ζῇ, ἡ μάνα του τὸ ἴδιο... Τὸ σπίτι του δὲν ὑπάρχει... Τὸν ζώνει ἡ ἐρημωση καὶ νοιώθει τὴ ματαιότητα τοῦ ἀγῶνα του διπλὴ μέσα στὸ κατακόκκινο σούρουπο. Καταγράφει, τότε, τὴν πρώτη ἤττα, ποὺ τὸν φέρνει πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ τὴν ἐρημιά του. Τί εἶναι ἡ συγκομιδὴ ποὺ ἀποκομίζει, μπρὸς στὴν μόνωση ποὺ βρίσκεται; Ἡ ζωή του ὅλη ἔχασε τὴν ἀξία της μέσα στὴ σκληρὴ δουλειά. Ἔχασε, ὅμως, καὶ τὴ δικαίωσή της, γιατί ἔμεινε χωρὶς οἰκογένεια. Οὔτε ἕνα σπάθισμα χαρᾶς στὰ τριάντα χρόνια τῆς ξενητειᾶς του. Δουλειὰ ὑποζυγίου, γιὰ τὸ μέλλον μόνον. Καὶ νά! τὸ μέλλον... Τᾶχει μπροστά του.... χωρὶς μεγάλα περιθώρια. Ὅ,τι ἀγάπησε, ὅ,τι πόθησε, ὅ,τι πίστεψε, ἦταν τὸ δολλάριο. Αὐτὸ ἔγινε βίωμά του, αὐτὸ θεϊκὴ οὐσία του καὶ σ' αὐτὸ στερέωσε ὅλους τοὺς ζωτικοὺς χυμούς του. Μὰ αὐτὸ καὶ τὸν ἐκδικεῖται. Γιατί τόν ἔκαμε ἀνίκανο γιὰ κάθε χαρὰ κι' ἀνήμπορο γιὰ νὰ ὀργανώση ἕνα αἴσθημα κι' ἕνα σκοπό...

Ὁ Ξενητεμένος πάτησε στὸ λιμάνι. Ὁ Πατραϊκὸς εἶναι κατασκότεινος κι' αὐτὸς αἰσθάνεται σὰ σὲ ἄγνωστο τόπο. Τὸ χῶμα του δὲν τὸν ἀνεγνώρισε... Ἀλλὰ κι' αὐτὸς δὲν εὕρισκε τὸν προσανατολισμό του. Ἕνοιωσε μέσα του κάτι ἄδειο καὶ κατάλαβε, ὅτι καμμιὰ στέρεη οἰκοδομὴ δὲν εἶχε χτίσει ὡς τώρα γιὰ τὸν ἑαυτό του. Τὰ βήματά του ἀντήχησαν κούφια. Ποῦναι ἡ ἐλπίδες του;... Ποῦναι τὰ ὄνειρά του; Ποῦναι ἡ ἐπιθυμίες του; Ἄδικα ἀγωνίστηκε, λοιπόν; Ὁ κλοιὸς τῆς μόνωσής του μὲ τίποτα δὲ σπάει. Προσπαθεῖ νὰ ὀρθώση μέσα του τὴν ἰσορρόπηση, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Ὅλα εἶναι σκοτεινά, μπερδεμένα καὶ σμίγουν σ' ἕνα μοναδικὸ ρεῦμα... νὰ ξαναφύγῃ. Κουρασμένος, χωρὶς ψίχουλο ἐλπίδας μέσα στὴν ἀφόρητη πίκρα του, τραβάει γιὰ τὸ πρακτορεῖο. Μαζεύει τὴς βαλίτσες του καὶ ξανακυττάει τὸν Πατραϊκό. Σκοτάδι...

Ἴσως νὰ ἀναρωτιέται τώρα... Ἐξεπλήρωσε τὴν ὀφειλή του στὴ ζωὴ μὲ τὰ δολλάρια καὶ τί κατάλαβε;

ΕΥΑ

ΕΡΕΥΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

ΑΝΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΔΙ' ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΩΝ;

ΜΟΣΧΑ, 24.— Σοβιετικοὶ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἐπέτυχαν ἀνοσίαν ἐναντίον τοῦ καρκίνου δι' ἐμβολιασμῶν. Ἡ ἐπιστήμων Γκαλλίνα Ντάϊχμαν τοῦ Πειραματικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μόσχας, διεπίστωσεν ὅτι νεογέννητοι ποντικοί, οἱ ὁποῖοι ἐνεβολιάσθησαν μὲ καρκινογόνα κύτταρα καὶ μετά τινας μῆνας ὑπεβλήθησαν εἰς δεύτερον ἐμβολιασμόν, κατέστησαν ἄτρωτοι ἀπὸ τὸν καρκίνον. Τὸ ἐναντίον τοῦ καρκίνου ἐμβόλιον φέρει τὰ διακριτικὰ «SM—40» παρεσκευάσθη ἀπὸ νεφρὰ ἰοῦρακοτάγκων.

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 24.— Ὡς μεταδίδει τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων, ὁ κ. Μπρόντζιο, γεν. γραμματεὺς τοῦ ΝΑΤΟ, θὰ φθάσῃ εἰς Ἄγκυραν τὴν 5ην Νοεμβρίου δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν 3ημέρου διαρκείας.

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ 19 ΕΤΗ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΖΟΝΣΟΝ

ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑ ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ἐπὶ τῇ σημερινῇ 19ῃ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ΟΗΕ ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν:

«Ἡ 19η ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εὑρίσκει τὴν ἀνθρωπότητα προσδλέπουσα μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπερηφάνειαν εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ, πρὸς διαφύλαξιν τῆς Παγκοσμίου Εἰρήνης, ἐδραίωσιν τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης καὶ ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν.

»Ἡ συμβολὴ ἄλλως τε τοῦ Ο.Η.Ε. πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, συμφώνως πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν του ὅπως τὰ κράτη — μέλη τῆς διεθνοῦς κοινωνίας ἐπιλύουν τὰς διαφοράς των μὲ εἰρηνικὰ μέσα καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῆς δημοκρατίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

»Ἀλλὰ ὁ πολιτικὸς δὲν εἶναι ὁ μόνος τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ὀργανισμὸς ἐσημείωσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σημειώνῃ ἐπιτυχίας. Γνωστὴ τυγχάνει ἡ πολυσχιδὴς καὶ πολύτιμος δρᾶσις του διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ἐπιροὴ του εἰς τὴν διαμόρφωσιν παγκοσμίου συνειδήσεως κατοχυρώσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

»Ἡ Ἑλλάς, ἥτις παραμένει μνήμων τῆς πολυτίμου συμβολῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητός της κατὰ τὰ δυσχερῆ ἔτη τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, μὲ ὅλως ἰδιαίτερον θαυμασμὸν καὶ ἐκτίμησιν, παρακολουθεῖ τὰς προσπαθείας, τὰς ὁποίας συνεχίζουν καταβάλλοντα τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ συμβάλλει ἐνεργῶς καὶ ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου των.

»Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι καὶ τὰ παραμένοντα εἰσέτι ἐμπόδια θὰ ἀρθοῦν συντόμως, οὕτως ὥστε ὁ Ὀργανισμὸς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁριστικὴν ἐδραίωσιν τῆς παγκοσμίου Εἰρήνης, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν».

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Τὴν 11ην π.μ. ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Κωστόπουλος κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐπὶ τῇ σημερινῇ 19ῃ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Π